

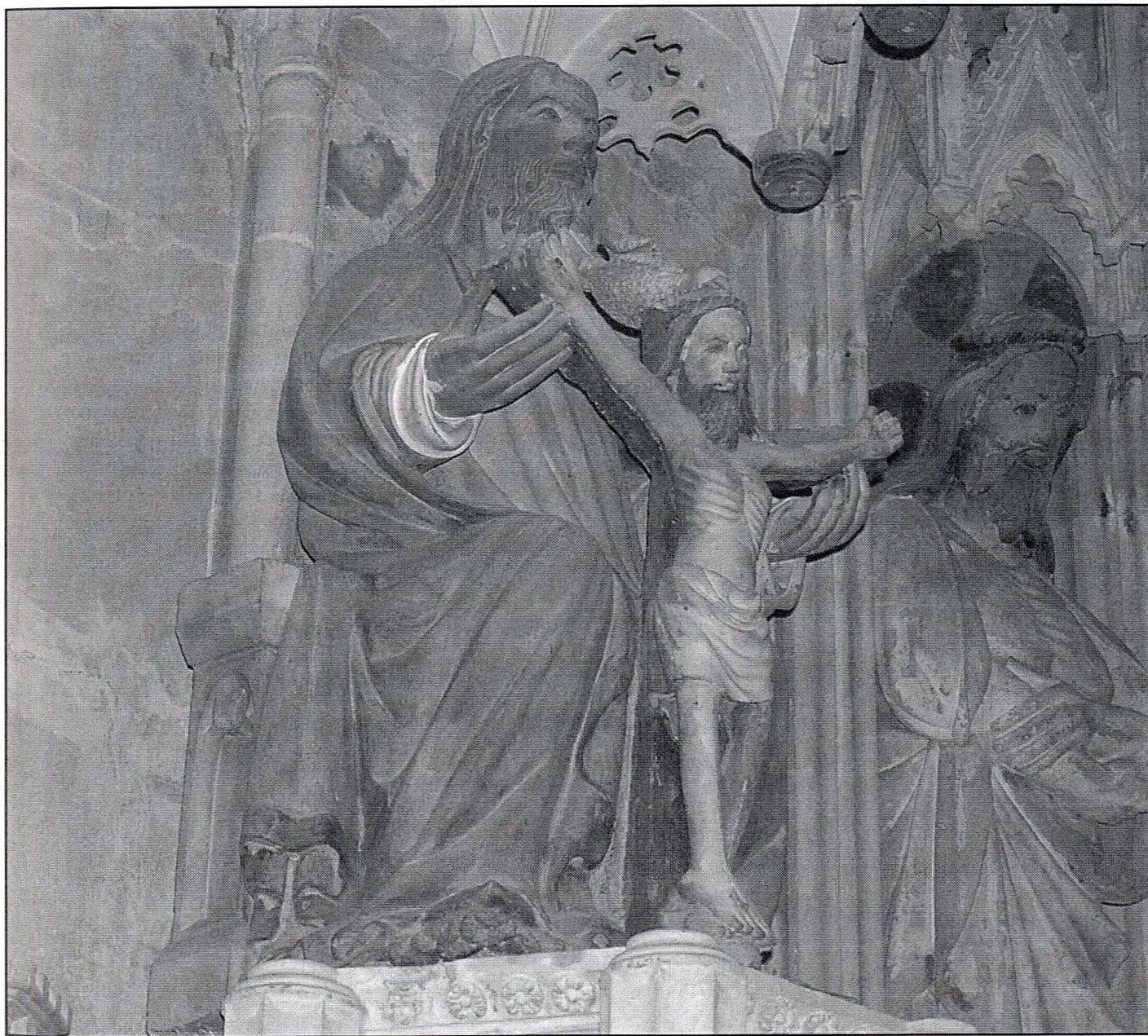
Góra Przemienienia

Tygodnik parafii Przemienienia Pańskiego w Sanoku

Góra Przemienienia nr 21 (513) 26 maja 2013r.

O nieodgadniona Trójco!

Trójca Święta, kościół św. Jakuba w Rottenburgu ob der Tauber, Niemcy, fot. ks. Tomasz Grzywna

Trójca Święta – „ekstremalna” prawda wiary

Każdy z nas musi nieustannie zmagać się z pytaniami o Boga, o wieczność, o hierarchię wartości w życiu. W Roku Wiary te pytania stają się jeszcze bardziej natrętne, a wątpliwości, zamiast się zmniejszać, niejednokrotnie rosną, dochodząc do często wysokiego poziomu. W tym kontekście zderzenie się z tajemnicą Trójcy Świętej jest niemałym wyzwaniem, zarówno dla kapłana, który aby głó-

sić, musi sam przemyśleć religijne treści, jak i dla zwykłego, ale pragnącego poznać prawdę o Bogu, chrześcijanina.

Nie ulega wątpliwości, że wiara jest tajemnicą. Człowiek, korzystając z rozumu i obserwacji świata jest w stanie dojść do przekonania, że wszystko to, co się dokonuje wokół niego, nie jest dziełem przypadku, ale jest wypadkową działania Kogoś

Wielkiego, kto temu wszystkiemu nadał kierunek i kto podtrzymuje świat w istnieniu. Tą nadprzyrodzoną, potężną Siłą nazywamy Bogiem. Mamy też pewną intuicję, że skoro w naszym sercu (sumieniu) istnieje pragnienie dobra, to źródłem tego pragnienia jest Bóg, który jest Dobry w najwyższym stopniu znaczenia tego pojęcia. Tyle nam mówi rozum, a dalsze wnioski odnośnie Boga możemy wysnuwać przede wszystkim z nauki Chrystusa, jeżeli uwierzmy Jego słowom. Te słowa mają wielką moc, ale przecież nie wszystkich przekonują. Słowa Chrystusa są nie tylko przepiękne, ale także są wyzwaniem dla woli ludzkiej, ponieważ w dużej mierze są także niezrozumiałą tajemnicą. Tak czy inaczej, aby wierzyć w coś więcej, niż tylko samo istnienie Boga, musimy uznać prawdy, które nie narzucają się spontanicznie, ale wymagają trudu zawierzenia, ze względu na autorytet mówiącego. Jedną z najtrudniejszych jest prawda o Trójcy Świętej.

Próbowałem kiedyś ułożyć prywatny ranking najtrudniejszych do pojęcia prawd naszej wiary. W czołówce tego rankingu znalazłyby się na pewno: Wcielenie Syna Bożego, Zmartwychwstanie Chrystusa i Eucharystia. Każda z tych tajemnic wiary jest niemożliwa do ogarnięcia ludzkim rozumem, bo przecież nie sposób pojąć, że nieskończony Bóg staje się ograniczonym człowiekiem, że Bóg umarły (Jezus) może wrócić do życia, że Bóg może być obecny w zwykłym chlebie. Ale nawet od tych najtrudniejszych, jeszcze bardziej niepojęta jest prawda (dogmat) o Trójcy Świętej, dlatego przyznaję mu pierwsze miejsce w moim prywatnym rankingu najtrudniejszych prawd wiary. Jeżeli najtrudniejsze do uprawiania sporty nazywamy ekstremalnymi, to najtrudniejszą tajemnicę wiary też możemy nazwać ekstremalną.

Dlaczego właśnie tak jest? Przede

Zbierzcie pozostałe ułamki.....	2	Małżeństwo.....	8
Zesłanie Ducha Świętego.....	4	Pielgrzymka w Zakopanem.....	10
Trzecia w Archidiecezji.....	6	Komunikat.....	12
Miłość i wiara silniejsza niż śmierć.....	7	Ogłoszenia i intencje.....	14

wszystkim dlatego, że zrozumieniu tej prawdy sprzeciwia się ludzka logika. W zwyczajnym rozumowaniu trójka nie może być równa jedności, a w tajemnicy Trójcy tak właśnie jest. Wiele słów Chrystusa z Ewangelii podprowadza do tego tematu (np. „*Ja i Ojciec jedno jesteśmy*” J 10,3), choć jego wyjaśnienie przez Jezusa na pewno nie jest do końca szczegółowe, prawdopodobnie ze względu na brak ludzkich pojęć adekwatnych do Prawdy Istnienia Boga. Jak można więc Trójcę zaakceptować? Posłuchajmy nauki Ojców Kościoła, którzy jako pierwsi zmagali się z tajemnicą Trójcy.

Ks. Grzegorz Strzelczyk, znakomity dogmatyk, wyjaśniał kilka lat temu w czasopiśmie „List”, że największe zasługi dla tłumaczenia tajemnicy Trójcy Świętej położyli trzej Ojcowie Kościoła z IV wieku: św. Atanazy, św. Bazyl Wielki i św. Grzegorz z Nazjanzu. Ich najważniejsze sformułowania można streścić w ten sposób: „*między Osobami Trójcy Świętej istnieje rzeczywistość, a zarazem niezmiernie mała różnica. W Bogu troistość i jedność, to jakby dwie strony tej samej monety. (...) Różnica między Osobami Boskimi jest nieskończenie mniejsza niż różnice między ludźmi. Ojciec, Syn i Duch Święty mają wszystko wspólne, są tym samym we wszystkim, prócz bycia „podmiotami”, czyli w praktyce prócz wzajem-*

nego wobec siebie odniesienia”. (List 11/2008)

Warto sobie zapamiętać tę myśl, która może być pomocna w naszych osobistych przemyśleniach, a może i wątpliwościach. Różnica między Osobami Boskimi jest nieskończenie mniejsza niż różnica między ludźmi, choć jest to różnica realna. To jakby dwie strony tej samej monety. Gdybyśmy rozdzielili monetę i pozabawilibyśmy ją jednej strony, nie byłaby już monetą. Podobnie z Bogiem, gdy pomyślimy o Nim tylko jako o Jednym, albo tylko jako o Troistym, to pozabawimy Go własnej tożsamości. Tylko jednoczesne myślenie o Bogu jako Jednym i Troistym jest najbliższe pełni tej tajemnicy.

„*Kto może pojąć, niech pojmuje*” (por. Mt 19,12) – tak mówił Pan Jezus, tłumacząc sens celibatu. Podobnie można chyba dodać i tu, w rozważaniu o Trójcy: „*Kto może pojąć, nich pojmuje*”. A kto nie może? Ten albo zaufa Chrystusowi i przyjmie tę „ekstremalną” prawdę na zasadzie zawierzenia, albo odrzuci ją, dewaluując przy okazji wszystkie inne słowa Pana Jezusa. Chyba jednak warto zawierzyć, bo bez ufności cała nasza wiara stanie się jedynie snobistycznym żonglowaniem wytworami intelektualnymi własnego rozumu.

Ks. Tomasz Grzywna

Teksty mszy świętych do osobistych refleksji

Poniedziałek: Syr 17,24-29; Ps 32,1-2.5-7; 2 Kor 8,9; Mk 10,17-27

Wtorek: Syr 35,1-12; Ps 50,5-8.14.23; Mt 11,25; Mk 10,28-31

Środa: Syr 36,1.4-5a.10-17; Ps 79,8-9.11.13; Mk 10,45; Mk 10,32-45

Czwartek: Rdz 14,18-20; Ps 110, 1-4; 1 Kor 11,23-26; J 6,51; Łk 9,11b-17

Piątek: So 3,14-18 lub Rz 12,9-16b; Ps: Iz 12,2-6; Łk 1,45; Łk 1,39-56

Sobota: Syr 51,12-20; Ps 19,8-11; Hbr 4,12; Mk 11,27-33

Niedziela: 1 Krl 8, 41-43; Ps 117; Ga 1, 1-2. 6-10; J 3, 16; Łk 7, 1-10

Zesłanie Ducha Świętego

(Skansen, 19.05.2013)

W miejscu, skąd mówią wieki, w kościele z Bączala Dolnego, pod wezwaniem św. Mikołaja Cudotwórcy, pochodzącym z roku 1667, przychodzi mi celebrować Eucharystię i głosić słowo Boże. Z szacunkiem należnym wszystkim uczestnikom tej celebry witam wszystkich bardzo serdecznie. Z tej późnorenesansowej ambony przychodzi mi głosić słowo Boże. Uroda tego miejsca i tego Parku o wiosennej porze pomaga snuć różne refleksje, w tym te, dotyczące naszego życia w jego wymiarze ziemskim i niebiańskim. W tych chatach, które rozsiadły się w Parku, do tych cerkwi i kościołów, przed tymi kapliczkami i stacjami Drogi krzyżowej, modlili się ludzie. Zostało po nich ich skromne mienie i... pamięć, bo oni już odeszli na drugi brzeg życia. Będąc w tym miejscu łatwiej jest przekonać się, że „wszystko płynie”, że wszystko przemija.

Nasze życie można osadzić w re-

aliach roku kościelnego, przeplatając różnymi świętami, uroczystościami, dniami powszednimi. Wśród tych uroczystości w kalendarzu kościelnym jest Zesłanie Ducha Świętego czyli Zielone Święta bądź też Świątki. Inaczej Pięćdziesiątnica, bo przypada 50 dni po Zmartwychwstaniu Pańskim.

Święto to ma swoją głęboką tradycję, bo sięgającą czasów Starego Testamentu, ale tylko z nazwy. Było to **Święto Tygodni** (Żniw). – Przypadało 50 dni po Świącie Paschy, po największej uroczystości. Nazywano je też Pięćdziesiątnicą. Było to jakby święto plonów, zbiorów, dożynek; święto dziękczynne za zbiory. W Świątyni składano na ofiarę dwa chleby z nowo zebranego zboża, jeden dla arcykapłana, drugi dla kapłanów. Było to święto pełne radości (zabawy, uczyły w całym mieście). Dla Żydów było to święto obowiązujące, podczas którego należało przybyć do Świątyni: Wj 34,23: „Trzy razy w roku ukażą się wszyscy twoi mężczyźni przed obliczem Pana, Boga Izraela”. To było jedno z tych trzech świąt. Miało ono specjalny rytuał (Kpł 23,15-22). Z czasem święto to łączono ze wspomnieniem otrzymania Prawa Mojżeszowego i zawarciem Przymierza na Synaju.

Dziś obchodzimy inną Pięćdziesiątnicę, też 50 dni po świącie Paschy czyli po uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego, uroczystość **Zesłania Ducha Świętego**, która popularnie bywa nazywana Zielonymi Świętami. Jeden z kronikarzy minionych czasów, pisze: „kościół, domy, podwórka ozdabia się drzewkami brzozy i jesionu, które zatykają przy ołtarzach, przy gankach i wrotach; okna stroją pachnącym tatarakiem, zaścieniają nimi podłogi w izbach i dojścia do chat. Majowy zapach zieleni rozchodzi się po kościołach, chatach, obejściach”¹. W niektórych regionach kraju pali się sobótki. Dziś się trochę zmieniło, ale symbole, choć skromniejsze, pozostały.

Obok zewnętrznego wystroju uroczystego charakteru nabierał stół domowy, przy którym zasiadała rodzina do posiłku. „Na święta te przygotowują pieczywo przypominające wiel-

kanocne, choć mniej obfite; a niejedna gospodyni usiłuje przechować do świątek treściwą babę lub kilka mazurków ze „święconego”, szcycąc się wyrobem ciasta, które pomimo 50-dniowego istnienia, nie straciło na smaku i świeżości”².

O obyczajach Zielonych Świąt pisze też p. Danuta Blin-Olbert, w artykule „Obrzędy wiosenne, a szczególnie Wielkiego Tygodnia na Podkarpaciu od końca XIX i w wieku XX”³

Obrzędowość ludowa tego dnia była bardzo bogata i wyrazista. Nacechowana jest radością i weselem. Jest to dzień pełen radości. Zawsze podkreślano wspólnotowy charakter tego święta. Autor Dziejów Apostolskich opisując życie pierwotnego Kościoła, pisze: „Trwali oni w nauce Apostołów i we wspólności, w łamaniu chleba i w modlitwach” (Dz 2,42). My, zebrani w tym kościele, również stanowimy wspólnotę czy nawet wychodząc z tej świątyni. W dzisiejszym fragmencie z tychże Dziejów, również jest mowa o wspólności: „Kiedy nadszedł dzień Pięćdziesiątnicy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu” (Dz 2,1). Być we wspólności, stanowiąc jedno, w życiu człowieka odgrywa poważną rolę. Tak jest na wielu odcinkach życia osobistego i społecznego. W tym fragmencie usłyszeliśmy dziś także o takich żywiołach, jak: „szum, jakby uderzenie gwałtownego wichru”, „języki jakby z ognia, które się rozdzieliły, i na każdym z nich spoczął jeden. I wszyscy zostali napelnieni Duchem Świętym” (Dz 2,2-4). Wiatr i ogień! Niebezpieczne żywioły, ale konieczne dla życia człowieka.

Posłużę się myślami zawartymi w książce autorstwa Pierre Taleca, pt. „Wiara jest wyborem”⁴, w której w przepiękny, wręcz artystyczny sposób przedstawia Osoby Trójcy Przenajświętszej, a szczególnie Osobę Ducha Świętego.

Zaczyna od stworzenia świata, które porównuje do teatru na wolnym powietrzu. Widownia świata jest pusta, wokół ciemna przestrzeń. Zanim padną pierwsze słowa, które obecnie czytamy w Księdze Rodzaju, Boży re-

flektor pada na głównego Reżysera: „Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię. Ziemia zaś była bezładem i pustkowiem: ciemność była nad powierzchnią **beźmiaru wód**, a **Duch Boży unosił się nad wodami**” (Rdz 1,1-2). Potem z ciemności wyłaniają się dekoracje: dzieła jakie Pan Bóg stworzył. **Duch Święty** jest Reżyserem tych wydarzeń, On porządkuje wszystko, wprowadza ład, porządek. On oświeca. Panuje nad chaosem. Jest **obecny nad wodami**, unosi się. Bywa porównywany do orła, który krąży nad swoim gniazdem, nad swoimi piskletami, nad którymi rozwija swoje skrzydła (por. Pwt 32,11). Jego źrenice stale są otwarte, on czuwa bez względu na zagrożenie. Jego skrzydła ogarniają cały świat, jakby macierzyńską czułością. **Duch jest podobny do wiatru**, do powiewu, stąd stale jesteśmy w Jego zasięgu, On stale nas ogarnia. Bez powietrza, bez wiatru, powiewu, nie moglibyśmy żyć. Jest to jakby powietrze Boga, Jego atmosfera nas ogarniająca. On stwarza odpowiedni klimat między stworzeniami, a głównie między ludźmi. Pan Jezus mówi do Nikodemu: „Wiatr wieje tam, gdzie chce, i szum jego słyszysz, lecz nie wiesz, skąd przychodzi i dokąd podąża”. Wiatru nikt nie powstrzyma, choć może przewidzieć siłę jego uderzenia. Wiatr można jednak wykorzystać dla dobrych celów. Wiatr pomógł św. Piotrowi przypłynąć do Rzymu, a Krzysztofowi Kolumbowi odkryć Amerykę. Odkrycia dokonują się za sprawą Ducha.

Duch Święty to Ogień: „Przyszędłem ogień rzucić na ziemię i jakże bardzo pragnę, żeby on już zapłonął!”. Można dotknąć wody, można odczuć powiew wiatru, ale ognia nikt dotknąć nie może, bo on pali. Ogień można oglądać z bezpiecznej odległości. On jednak daje ciepło, rozświetla mroki. Trzeba tylko stanąć w jego obecności, blisko ogniska. Ogień oczyszcza; ogień przekształca materię. Duch nawraca, przekształca duchowo. Trzeba tylko wzniecić jego iskrę, aby ognisko zapłonęło. Ogień stwarza odpowiedni nastrój, jednocy ludzi na dobre i na złe.

Duch Święty to **woda i gołębnica**. Nie można żyć bez wody. Ona daje życie, choć, podobnie jak ogień, jest wielkim żywiołem, który trzeba opanować. Woda jest płodnością, wpływa

na rozwój i wzrost roślin. Może być także przyczyną śmierci, jak wody potopu, czy niespodziewane powodzie, jakieś tsunami. Bóg mówi jednak o darze „**czystej wody**”, o wodzie żywej, którą jest Duch Święty. Nad wodą unosi się ptak, gołębnica, jak nad Jordanem w czasie chrztu Pana Jezusa. „Czy świeci słońce, czy pada deszcz, czy wieje wiatr, ptak jest w swoim żywiole, żyje kołysany wiatrem. A w górze pod niebem lata. Ptak wszędzie jest u siebie, a jednak ma swoje wybrane ogrody. W wybranym ogrodzie śpiewa, gdy mu przyjdzie ochota. A człowiek jest szczęśliwy, że w jego ogrodzie o poranku śpiewa niewidzialny ptak tylko dlatego, że ma taką chęć. Duch, chęć Boga w sercach ludzi, jest tu, zawsze tu jak ów ptak niewidzialny, nieuchwytny w swej wolności. Ta wolność tak urzekła św. Jana, że zachowa ją w pamięci jako jedną z najbardziej charakterystycznych cech wizerunku Ducha. Nazywa on Ducha Świętego „Duchem prawdy”. Prawdy, która wyzwala”.

Czytamy w prorocztwie Ezechiela: „I dam wam serce nowe i ducha nowego tchnę do waszego wnętrza, odbiorę wam serce kamienne, a dam wam serce z ciała”. Oby nasze serca były zdolne przyjąć powiew Ducha Świętego, aby nas przemieniał, czynił wolnymi od uzależnień, pozwolił usłyszeć głos Jego, aby odmienić nasze serca. Dzień dzisiejszy zachęca nas i daje wskazówki, abyśmy postępowali zgodnie z zasadami Ducha Świętego. Św. Paweł w Liście do Rzymian powie dosadnie: „Ci bowiem, którzy żyją według ciała, dążą do tego, czego chce ciało; ci zaś, którzy żyją według Ducha – do tego, czego chce Duch. Dążność bowiem ciała prowadzi do śmierci, dążność zaś Ducha – do życia i pokoju. Dlatego że dążność ciała wroga jest Bogu (...) Wy jednak nie żyjecie według ciała, lecz według Ducha, jeśli tylko Duch Boży w was mieszka” (Rz 8,5-7.9). Żyjemy w świecie, ale nie możemy zapominać o sprawach duchowych, nadprzyrodzonych.

Dzień dzisiejszy jest dniem chrześcijańskiej modlitwy, radości i wesela. Głównie chodzi tu o radość wewnętrzną, która ma swoje odbicie na zewnątrz. Apostołowie w dniu Zesłania Ducha Świętego byli tak radosni, że patrzący na nich sądzili, że „upili się młodym winem” (Dz 2.13). Była to

radość duchowa wpływająca z pewnością otrzymania Ducha Świętego. Niech to będzie taki „pogodny dzień” czy „pogodny wieczór” spędzony w gronie swoich najbliższych, których łączą wspólne sprawy, którzy chcą się nimi dzielić z najbliższymi.

Popatrzmy na wiosenną przyrodę, na drzewa i kwiaty. Poeta i przyrodnik, Sergiusz Riabinin radzi nam: *Wyjdź na spotkanie wiosny! Przywitaj Zawilce, kaczeńce, wierzby, W polu posłuchaj skowronka, W lesie kosa, ziębę, rudzika... Otul się cały błękitem I zmów wtedy pacierz: Jeden – dziękczynny za tyle piękna, Drugi – błagalny, by nie zeszpecić go swoim życiem!*

Gdy będziesz zrywać Kwiaty na bukiet, Nie zapominaj, Kto jest Twórcą, Kto tyle piękna Wręcza w twe dłonie... Zanim więc weźmiesz Bukiet do domu, Wznies go swym sercem Pod samo niebo.

Na zakończenie posłuchajmy rady bł. Jana Pawła II:

„Ewangelia dociera do człowieka w oparciu pewnej kultury. Istnieje jednak „niebezpieczeństwo, że zatracenie odziedziczonych wartości kulturalnych może w konsekwencji doprowadzić także do utraty wiary, zwłaszcza jeśli nowe wartości kulturowe, które się przyjmuje w nowym otoczeniu, pozbawione są tego chrześcijańskiego charakteru, którym cechowała się kultura rodzinna”⁵. Pielęgnujmy starą tradycję, tak bardzo wymowną.

ks. Andrzej Skiba

1 Bp J. Wysocki, Rytuał rodzinny, Wydawnictwo Duszpasterstwa Rolników, Włocławek 2003, s. 411.

2 Tamże.

3 Materiały Muzeum Budownictwa Ludowego w Sanoku, Sanok 2013, nr 38, ss. 147-168, tu: 167.

4 P. Talec, Wiara jest wyborem, tłum. Aleksandra Komornicka, Instytut Wydawniczy Pax, Warszawa 1984, s. 99-116.

5 Bp J. Wysocki, dz. cyt., s. 415.

Zuzia Zarzyka trzecia w Archidiecezji

wielki sukces uczennicy Szkoły Podstawowej nr 2 im. Św. Kingi w Sanoku

14 maja 2013 roku w Wyższym Seminarium Duchownym w Przemyślu odbył się finał diecezjalnego konkursu biblijnego „Być solą ziemi”. Konkurs obejmował swym zakresem znajomość 5 listów św. Pawła (część listu do Rzymian, całość listów do: Galatów, Filipian, Kolosan i Efezjan). Szkołę Podstawową nr 2 im. Św. Kingi, która leży na terenie Parafii Przemienienia Pańskiego, reprezentowali: **Zuzanna Zarzyka i Jakub Jankiewicz z klasy Va**. Tę dwójkę uczniów do konkursu przygotowała s. Irena Paluch, która towarzyszyła im w czasie intelektualnych zmagani z p. katechetką z naszej szkoły, Elżbieta Sobolewską.

Wyniki konkursu były następujące:

I miejsce – Aleksandra Słysz, SP w Rogóźnie koło Łańcuta, 99 pkt. (na 110 możliwych)

II miejsce – Monika Krasoń, SP w Giedlarowej koło Leżajskiej, 97 pkt.

III miejsce – Zuzanna Zarzyka, SP nr 2 w Sanoku, 92 pkt.

Kuba Jankiewicz spisał się także bardzo dobrze zdobywając 70 punktów. Warto dodać, że w finale konkursu wystartowało 123 osoby, wyłonione dwóch turach eliminacji z liczby 4100 uczestników. Gratulujemy wszystkim laureatom, a szczególnie Zuzi, która mieszka w Trepczy, ale uczęszcza do naszej Szkoły i często uczestniczy w nabożeństwach w naszej parafii. Wrażamy wdzięczność siostrze Irenie, która znakomicie przygotowała do finału oboje uczestników, co wymagało wielkiego wysiłku. Życzymy Zuzi i Kubie, aby poprawili jeszcze swoje wyniki w przyszłym roku, albowiem będą jeszcze nadal uczęszczać do Szkoły Podstawowej i mogą brać udział w konkursie.

Ks. Tomasz Grzywina

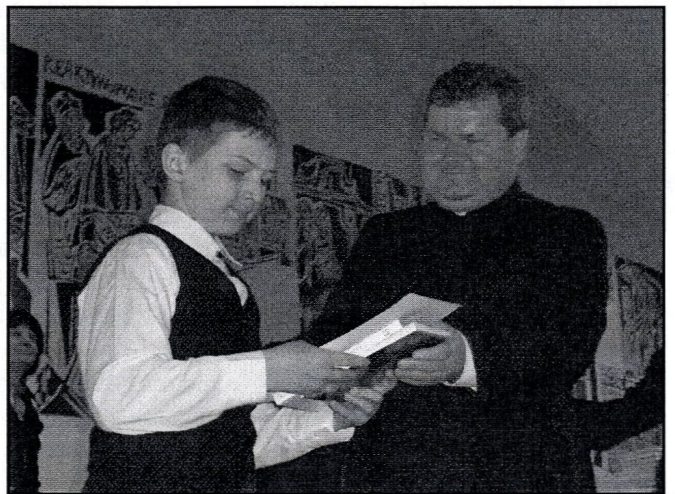
nasi uczestnicy z s. Ireną

Zuzia Zarzyka z nagrodami wraz z księżmi organizującymi konkurs

laureaci konkursu – Zuzia druga od prawej, za nią s. Irena

Kuba też otrzymuje nagrodę

Miłość i wiara silniejsza niż śmierć

„Kochać ludzi, kochać Boga – to do nieba prosta droga.
Kochaj sercem i czynami, będziesz w niebie z aniołami!”

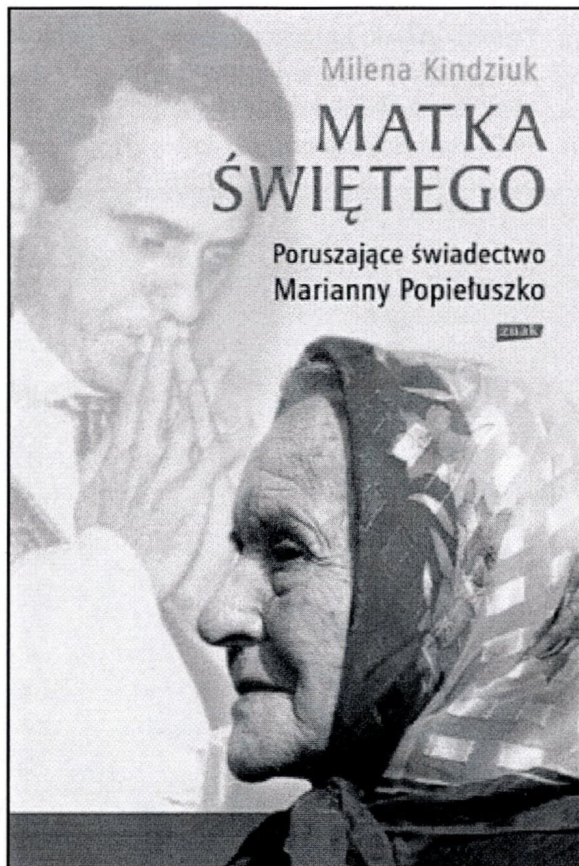
Marianna Popiełuszko

Tragiczną historię Ks. Jerzego Popiełuszki w naszym kraju znają chyba wszyscy. Napisano o Nim wiele książek i artykułów w prasie, wysłuchaliśmy nie jednej homilii, kto chciał mógł obejrzeć film pt. „Popiełuszko” lub uczestniczył w beatyfikacji Męczennika za Wiarę nawiedzając Jego grób w Żoliborskim Sanktuarium w Warszawie. Nasza parafia od 23 września 2012 roku cieszy się obecnością Relikwii Błogosławionego Ks. Jerzego, który ufamy czuwa nad nami. O żyjącej Mamie Ks. Jerzego, Mariannie, wiemy niewiele. W miesiącu maju, kiedy tradycyjnie obchodzimy Święto Matki, warto o niej przypomnieć. Kim jest ta kobieta, która za sprawą syna stała się sławna. Rozmawiała z wielkimi tego świata. Kłaniają się Jej hierarchowie kościoła i politycy całego świata. Skromnie ubrana w wiejskiej chustce na głowie, wie co powiedzieć. Wszyscy chcą Jej słuchać. Nawet Papież Polak, Jan Paweł II usłyszał od niej, że to nie ona dała światu Kapłana męczennika ale Bóg. Nigdy nie chciała takiej sławy. - Wolałabym być cichą, jedną z nieznanym matek – mówiła kiedyś przed laty. W 2012 roku nakładem Wydawnictwa Znak

z Krakowa, ukazała się książka autorstwa Mileny Kindziuk pt. „Matka Świętego”, zawierająca niepublikowane dotąd zeznania Marianny Popiełuszko z procesu beatyfikacyjnego Księdza Jerzego oraz liczne fotografie z rodzinnego archiwum. Rozmowa Pani Marianny z dziennikarką jest poruszającym świadectwem matczynej miłości i wiary w Bożą Opatrzność i nadziei na to, że dobro zawsze zwycięża. Księdza Jerzego, swojego syna, kochała miłością bezgraniczną. Całkowicie zawierzyła jego los Bogu. Nigdy nie straciła tego zaufania – nawet gdy jej dziecko zostało bestialsko zamordowane. Wybaczyła mordercom i uczestniczy w pośmiertnej chwale wyniesionego na ołtarze Jej Syna

Męczennika, za przyczyną którego została cudownie uzdrowiona z ciężkiej choroby.

Milena Kindziuk, dziennikarka, publicystka, szefowa warszawskiej edycji tygodnika „Niedziela”, jest także wykładowcą w Instytucie Edukacji Medialnej i Dziennikarstwa na Uni-

wersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Napisała wiele książek biograficznych, m.in. o ks. Jerzym Popiełuszko pt. „Świadek prawdy” oraz kard. Józefie Glempie pt. „Ostatni taki Prymas”. W posłowie do książki „Matka Świętego”, napisanej w formie wywiadu, dziennikarka pisze, że spośród wszystkich spotkań z Marianną Popiełuszko najbardziej utkwiło jej w pamięci to pierwsze, wiele lat temu, w jej domu rodzinnym w Okopach. Przelewała wtedy na podwórku mleko w bańki. Gdy zobaczyła gościa, przerwała pracę, zaparzyła herbatę, przyniosła drożdżowe ciasto własnej roboty i zaczęła rozmawiać. Opowiadała o swoim życiu, o synu, jego dzieciń-

stwie, młodości. Gościnność, otwartość i prostota były zadziwiające.

Potem autorka książki rozmawiała z nią wiele razy, przeważnie wtedy gdy przyjeżdżała do Warszawy na uroczystości związane z księdzem Jerzym. Nie opuściła nigdy imienin syna ani też rocznicy jego męczeńskiej śmierci. Razem z Katarzyną Soborak i z księdzem proboszczem Zygmuntem Malackim całymi godzinami siedzieliśmy z nią przy stole, podziwiając jej siłę ducha. Dziś kiedy Pani Marianna jest blisko stuletnią kobietą, Milena Kindziuk, patrzy na nią z perspektywy tych lat, które minęły i zaczyna rozumieć, ile może jeden człowiek i co znaczy świętość. Bo pani Marianna, matka męczennika, jest kobietą naprawdę świętą. Jej proste życie, oparte na wielkiej ufności i silnej wierze, pokazuje niezbięte, co jest najważniejsze. I nie ma znaczenia, czy ona tak „w czasie dorosła”, czy tę mądrość miała w sobie od zawsze. Potrafiła przyłgnąć do krzyża Chrystusa i Jemu powierzyć swoje życie, radości i cierpienia, odnajdując ukryty sens w tym wszystkim, co niesie los.”Bo jak jest – tak jest dobrze. Pan Bóg przecież wie, co robi”.

To jej dewiza życiowa. Nie ulega wątpliwości, że Marianna Popiełuszko wywarła wielki wpływ na Księdza Jerzego. Kształtowała jego osobowość, a przede wszystkim wiarę. Od najmłodszych lat jej syn – przyszły kapłan – czerpał z wartości, które wpajała mu matka, to dzięki niej wiara w Boga była dla niego czymś naturalnym i oczywistym. Takim darem, za który nie zawahał się oddać życia. Marianna Popiełuszko, niczym Maryja, która stała pod krzyżem Syna, współcierpiąc z Nim w Jego Męce, wypowiadała, jak Ona, nieustające „fiat”: „Bądź wola Twoja”. Dlatego jej życie jest jak drogowskaz mówiący: świętość jest dla każdego!

Halina Martowicz

nym uczuciem. Wiedza książkowa podaje że „miłość-uczucie skierowane do osoby, połączone z pragnieniem dobra i szczęścia, daje zadowolenie i umożliwia samorealizację dzięki drugiemu człowiekowi”.

Papież Paweł VI w encyklice „*Humanae Vita*” napisał, że „miłość w pełni ludzka jest równocześnie miłością zmysłową i duchową”. Taka miłość małżonków prowadzi do:

- *składania dobrowolnego i wzajemnego daru z siebie
- *obejmuje ekspresje ciała i ducha
- *pozwala do noszenia tego samego nazwiska
- *doprowadza życie we wspólnocie duszy i ciała
- *daje się sobie wzajemne i staje się jednym ciałem (Mt 19,5)
- *najważniejszą postacią jest Jezus Chrystus, a nie jedno z małżonków
- *nie wywyższają się
- *nie poniżają siebie ani drugiego

II Sobór Watykański mówi: miłość małżeńska „przewyższa często erotyczną skłonność, która nastawiona egoistycznie dość szybko i żałośnie zanika”. Miłość małżeńska nie jest zakochaniem się, ale jest decyzją dotyczącą określonego stylu życia i odpowiedzialności. Święty Paweł w „Hymnie o miłości” w trzynastym rozdziale Pierwszego Listu do Koryntian, opisuje miłość, która zmierza do dojrzałości i do pełni. Ma ona wzrastać w cierpliwości, życzliwości, długomyślności, w nieszukaniu własnej korzyści, niegniewaniu się, w znoszeniu wszystkiego. Ta miłość ufa drugiemu, nie kocha „czegoś”, co posiada drugi, kocha drugiego takim jakim jest.

Małżonkowie nie kochają drugiego, ponieważ go potrzebują i nie chcą poślubić dla własnej korzyści, nie stawiają na pierwszym miejscu własnego szczęścia, ale ich dążeniem jest czynić szczęśliwym drugiego i w ten sposób pielgrzymują ku Jezusowi Chrystusowi, który jest ich wspólnym celem.

Ważną cechą trwałego małżeństwa jest wierność. Przed ołtarzem małżonkowie ślubują sobie wierność i uczciwość, których symbolem jest obrzęd nałożenia obrączek, a któremu towarzyszą słowa: „Przyjmij tę obrączkę jako znak mojej miłości i wierności”.

Kapłan w imieniu Kościoła, stułą

wiąże ręce nowożeńcom i błogosławi, przymierze wierności. Tak więc wierność jest w najwyższym stopniu bezwarunkową akceptacją drugiego.

Małżeństwa zwane: „małżeństwo na próbę”, „małżeństwo dopóki będziemy się rozumieli” lub „związek we dwoje”, wolne związki”, nie są małżeństwem, ale zwodzeniem się i kłamstwem, czasem nastawione na wykorzystanie drugiego. Kończą się one najczęściej rozczarowaniem i bólem. Podstawowe wydarzenia życiowe małżeństwa to: prokreacja, narodziny i spełnianie różnych funkcji w rodzinie.

II Sobór Watykański- małżeństwo jest „instytucją trwałą”. W Kościele Katolickim nie ma rozwodów, w specyficznych okolicznościach może być unieważnienie ślubu lub separacja- która może być uzdrowieniem czasowym małżeństwa.

Bardzo ważną kwestią w małżeństwie w kontekście wierności małżeńskiej jest problem cudzołóstwa-zdrady małżeńskiej. Pan Jezus powiedział: „każdy, kto pożądlawie patrzy na kobietę, już w sercu dopuścił się cudzołóstwa” (Mt 5,28). Wierność jest nie naruszalna, a jeśli wierność małżeńska została naruszona, to jest to także poważnym naruszeniem wobec Boga. Cudzołóstwo któregośkolwiek z małżonków wyklucza z Królestwa Bożego (por. 1 Kor 6,9).

Przez Europę przechodzi kryzys etyczny, kulturowy, a jego wyrazem jest kryzys ekonomiczny, a także kryzys życia politycznego. Kryzys nie ominął małżeństwa. Spotykane cierpienia, bolesne doznania, niepokojące napięcia, rozczarowania, można je przezwyciężyć, jeśli zaufa się Bogu.

Bardzo ważną cechą małżeństwa jest płodność. II Sobór Watykański naucza: „Małżeństwo i miłość z natury ukierunkowane są na płodność i wychowanie dzieci”. A dzieci „są, najwspanialszym darem małżeństwa i w największym stopniu przyczyniają się do dobra samych rodziców”. W darze życia i w wychowaniu dzieci następuje duchowe dopełnienie i rozwój mężczyzny i kobiety. Dzieci są owocem miłości i współpracy z miłością Boga Stwórcy; „są dziećmi waszymi i Boga”. Za pośrednictwem dzieci małżonkowie stają się ojcem i matką. W Polsce rodzi się coraz mniej dzieci. Przyczyny są różne. Antykoncepcja i przerywanie

ciąży, pozbawia życia przed narodzeniem. Aborcja jest wykroczeniem przeciwko V Przykazaniu Bożemu „Nie zabijaj”. Środki wczesnoporonne zabijają istotę ludzką w pierwszych dniach życia. Przyczyną małej ilości urodzeń są także warunki ekonomiczne.

W małżeństwie ważna jest czystość małżeńska. „Małżeństwo czyste, to takie jakim, ja zaplanował Stwórcę i przez to jest najszczęśliwsze” (Pulikowski). Jednym słowem czystość małżeńska jest podstawą wpisania się z działaniami seksualnymi w naturę z pełnym jej uszanowaniem. Nieczystymi są wszelkie działania autoerotyczne, antykoncepcyjne, poronne i abortne. Źródłem nieczystości jest stawianie przyjemności seksualnych wyżej niż życia dziecka. A przecież każde dziecko jest darem Bożym. Na pytanie: ile dzieci powinni mieć małżonkowie?-II Sobór Watykański naucza: „Osąd taki małżonkowie chrześcijańscy winni wyrobić sobie sami, w obliczu Boga. Nie powinni działać według własnego uznania, lecz zawsze powinni się kierować sumieniem zgodnym z prawem Boskim, posłuszni Nauczycielskiemu Urzędowi Kościoła, który interpretuje je autentycznie w świetle Ewangelii”. Małżeństwo jako wspólnota naturalna i jako sakrament Kościoła, bardzo wpływa na życie osobiste i życie społeczne.

W czasie V Światowego Spotkania Rodzin w Walencji w 2006r papież Benedykt XVI Powiedział: „Rodzina jest dobrem koniecznym dla narodu, nieodzownym fundamentem społeczeństwa oraz wielkim skarbem małżonków na całe Życie, jest niezastąpionym dobrem dla dzieci, które powinny być owocem miłości, całkowitego i ofiarnego oddania się rodziców. Na wszystkich spoczywa wielka odpowiedzialność za głoszenie pełnej prawdy o rodzinie opartej na małżeństwie jako domowym Kościele i sanktuarium życia”. „Dlatego uznanie i wspomaganie tej instytucji jest jedną z najcenniejszych przysług, jaką można dziś oddać w sprawie wspólnego dobra i autentycznego rozwoju ludzi i społeczeństw, zarazem najlepszą gwarancją godności i równości prawdziwej wolności wszystkich” (ksiądz Janusz Królikowski).

*Materiał opracowała
Wanda Wojtuszczyńska*

Pielgrzymka do Matki Bożej Fatimskiej w Zakopanem

Trwa Wielka Nowenna Fatimska 2009 – 2017, przed setną rocznicą objawień fatimskich, która przypada w 2017 roku. Będąc przy Niepokalanym Sercu Maryi i w cudownej „szkole Matki Bożej” przeżywamy piąty rok Wielkiej Nowenny Fatimskiej. Hasłem przewodnim tego roku jest temat: EUCHARYSTYCZNY KLUCZ. Cud nad cudami, który zmienia wszystko.

Księża pallotyni, gospodarze Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej na Krzeptówkach w Zakopanem, przez cały 2013 rok, zapraszają wszystkich do rozważania treści Fatimskiego Przesłania, by pełniej dostrzec w nim eucharystyczny wątek prowadzący nas do umiłowania Najświętszego Sakramentu i wyznania wiary w realną obecność Jezusa Chrystusa ukrytego pod postaciami chleba i wina.

W minioną niedzielę 19 maja, w uroczystość Zesłania Ducha Świętego, udaliśmy się autokarem z pielgrzymką do Sanktuarium Matki Bożej na Krzeptówkach w Zakopanem. Grupa liczyła 50 osób wraz z księdzem Grzegorzem i siostrami zakonnymi

Marią i Jadwigą. Organizatorem był oddział parafialny Akcji Katolickiej przy naszej parafii. Z Sanoka wyjechaliśmy wczesnym rankiem o godz. 4.30, wstępując po drodze do Sanktuarium Matki Bożej Królowej Podhala w Ludźmierzu. Pokłoniliśmy się Gaździnie Podhala i obejrzelśmy krótki film o historii Sanktuarium. W Maryjnym Ogrodzie Różańcowym odmówiliśmy modlitwę przy figurze bł. Jana Pawła II, a po wykonaniu pamiątkowych zdjęć udaliśmy się w dalszą drogę.

Przeżywaliliśmy pierwszą w tym roku Niedzielę Fatimską na Krzeptówkach w Zakopanem. O godz. 11:30 rozpoczęła się procesja różańcowa do parku fatimskiego na terenie Sanktuarium. Po procesji została odprawiona Msza św. transmitowana przez TV Polonia na cały świat. Mszy św. przewodniczył i homilię wygłosił ks. dr Franciszek Gomułczak SAC, profesor Wyższego Seminarium Duchownego Księży Pallotynów w Ołtarzewie. W koncelebrze był również ksiądz Grzegorz, który odprawiał Mszę św. w intencji naszych pielgrzymów

i ich rodzin, za co składamy mu serdeczne podziękowanie.

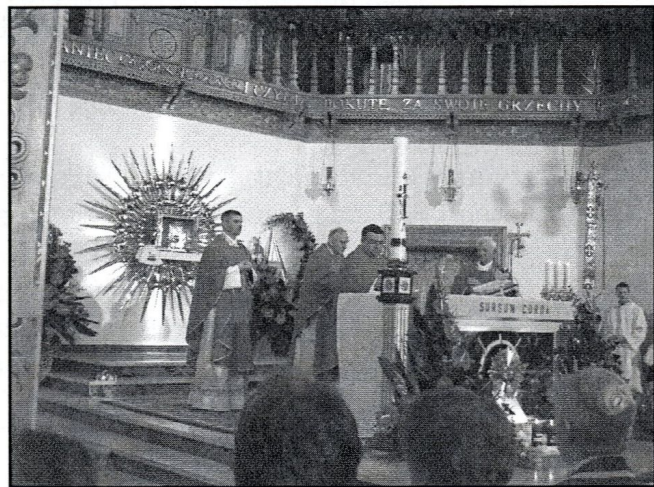
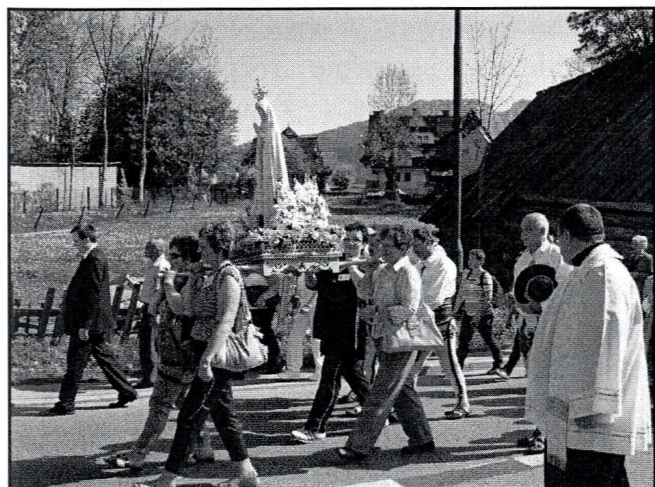
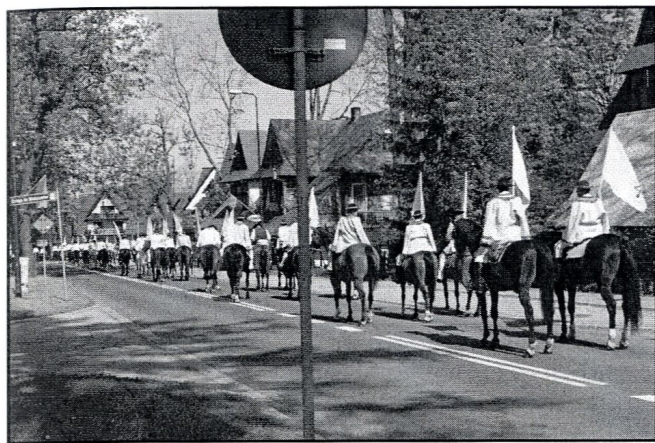
Następnie o godz. 15:00 z Sanktuarium wyruszyła procesja różańcowa ulicami Zakopanego z udziałem banderii konnej oraz orkiestry górniczej KWK „Jas-Mos” z Jastrzębia-Zdroju. Procesja z figurą Matki Bożej Fatimskiej przeszła do kościoła Najświętszej Rodziny na Krupówkach, a następnie do kościoła św. Krzyża. Modlitwą ogarniano intencje Kościoła Świętego, Ojca Świętego Franciszka oraz naszą Ojczyznę.

Przez cały dzień była piękna słoneczna pogoda. W godzinach południowych temperatura wynosiła ok. +25 st. w cieniu. Panie Boże Stwórczo Nasz dziękujemy za piękne widoki na całej trasie od Sanoka do Zakopanego, za młodą, świeżą zieleń lasów i traw, za Tatry pokryte płatami śniegu, za wszystko Panie dziękujemy Ci.

Teresa Stareńczak

*Foto: Andrzej Kędra
Bernadetta Inglot*

Komunikat:

XXXIII Archidiecezjalna Przemyska Piesza Pielgrzymka na Jasną Górę

Niebawem wyruszy na pątniczy szlak ku Jasnej Górze XXXIII Archidiecezjalna Przemyska Piesza Pielgrzymka. Hasło tegorocznych rekolekcji - „Z Maryją być solą ziemi” - nawiązuje do ogólnopolskiego programu duszpasterskiego „Być solą ziemi”.

W liście pasterskim na adwent 2012 Metropolita Przemyski Ks. Abp Józef Michalik napisał: *„Rok duszpasterski, który przeżywamy odwołuje się do fragmentu ewangelii, w którym wiara człowieka przyrównywana jest do soli: Wy jesteście solą ziemi, a jeśli sól utraci swój smak, to czym go przywrócić? – pytał Pan Jezus (Mt 5, 13). (...) Pomyślmy zatem, czy coś robimy dla umocnienia wiary i czy nie powinniśmy zrobić czegoś więcej, aby zbawienie nie oddaliło się od nas i naszych bliźnich.”*

Pielgrzymka Piesza stanowi okazję do wejścia w siebie samego i do umocnienia się na wybranej już życiowej drodze ku Bogu. Zgodnie z sugestią Ks. Abp Józefa Michalika: *„Zacznijmy poważnie traktować Boga jako naszego Ojca i to w każdej sytuacji. Pozbywajmy się nawyków zła i grzechu, które lansują zepsuci ludzie, moda i świat, a nabierajmy stylu Chrystusowej gorliwości w głoszeniu ewangelii i w codziennym wysiłku uczynienia czegoś, co upodobni nas do Chrystusa.”*

Podobnie jak w ubiegłych latach zapraszamy i starszych i młodych do wspólnego przeżycia rekolekcji w drodze. Pielgrzymka odbędzie się w terminie dotychczasowym, tj. w dniach **4-15 lipca**. Uczestniczyć w niej może młodzież powyżej 15. roku życia oraz dorośli w wieku do 65 lat. Udział nieletnich jest możliwy według następujących zasad: w wieku do lat 15 - w towarzystwie i pod opieką osoby dorosłej; w wieku 15-18 lat - na podstawie pisemnego zezwolenia rodziców lub opiekunów. Pielgrzymkę można będzie rozpocząć albo w stolicy archidiecezji, tj. w Przemyśle, 4 lipca, albo w jednym z lokalnych ośrodków pielgrzymkowych, a mianowicie: w Lesku - 4 lipca, w Jarosławiu, Leżajsku i Brzozowie - 5 lipca, w Przeworsku, Łańcucie i Krośnie - 6 lipca. Pątnicy wyruszający z tych ośrodków dołączają na trasie do grup idących z Przemyśla.

Zapisy na pielgrzymkę trwają do 23 czerwca. Każdy pątnik zapisuje się w swojej parafii. Młodzież do lat 18 przy zapisie przedkłada pisemne zezwolenie rodziców lub opiekunów. Przy zapisie trzeba też określić grupę, do której chce się należeć. Koszt wpisowego (na pokrycie kosztów pielgrzymki) wynosi 110 zł od osoby. Jeśli z najbliższej rodziny wybiera się na pielgrzymkę kilka osób, to tylko jedna z nich uiszcza całość opłaty, tj. 110 zł, a pozostałe wpłacają po 70 zł (Przez najbliższą rodzinę rozumie się tu rodziców i ich dzieci).

Duchowe przygotowanie do pielgrzymki we wszystkich ośrodkach będzie przeprowadzone w niedzielę 23 czerwca br. (obecność obowiązkowa). W poszczególnych ośrodkach związanych z wyjściem pielgrzymki o miejscu i godzinie rozpoczęcia duchowego przygotowania poinformują w stosownym czasie Księża Przewodnicy poszczególnych grup.

Przyjmowanie bagażu będzie realizowane w przeddzień rozpoczęcia pielgrzymki w godzinach 14-20 dla poszczególnych grup w następujących ośrodkach:

- grupa św. Jacka, św. Kazimierza i św. Józefa Pelczara - **Przemysł**, Siedziba Caritas Archidiecezji Przemyskiej (ul. Kapitulna 1);
- grupa św. Brata Alberta - **Jarosław**, opactwo Sióstr Benedyktynek;
- grupa św. Rafała Kalinowskiego - **Przeworsk**, parafia Ducha Świętego (Bazylika);

- grupa bł. Marii Ledóchowskiej - **Leżajsk**, parafia Trójcy Świętej (Fara);
- grupa św. Urszuli Ledóchowskiej - **Łańcut**, parafia św. Stanisława (Fara);
- grupa św. Andrzeja Boboli - **Lesko**, parafia Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny;
- grupa św. Jana z Dukli - **Krosno**, parafia NMP Królowej Polski (Krosno - Polanka);
- grupa św. Wojciecha - **Brzozów**, parafia Przemienienia Pańskiego.

Podobnie jak w latach ubiegłych, zapraszamy do duchowego uczestnictwa w pielgrzymce te osoby, które nie mogą fizycznie wyruszyć na trasę ze względu na podeszły wiek, chorobę czy inne przeszkody, a chciałyby mieć w archidiecezjalnej pielgrzymce swój udział. Duchowe uczestnictwo w pielgrzymce polega na wypełnianiu - stosownie do możliwości - niektórych pielgrzymkowych praktyk religijnych (np. uczestnictwo we Mszy św., odmówienie cząstki Różańca) oraz ofiarowaniu swych trudów czy cierpień w tych intencjach, w jakich odbywa się pielgrzymka. Dla utrzymania duchowej łączności z pątnikami na trasie, duchowi pielgrzymi mogą otrzymać program pielgrzymki na poszczególne dni, kartę duchowego pielgrzymowania, zawierającą szczegółowe informacje na temat tej praktyki oraz znaczek pielgrzymy. Zapotrzebowanie na te pomoce duchowi pątnicy powinni zgłosić do 28 czerwca drogą telefoniczną do przemyskiego studia **Radia „Fara”**; tel. 16 676 70 00 lub za pośrednictwem strony internetowej pielgrzymki: www.pielgrzymka.przemyska.pl

Zamówione materiały dostarczą do parafii kolporterzy „Niedzieli” (trzeba je odebrać od księży proboszczów w tygodniu po niedzieli 30 czerwca). Duchowe uczestnictwo wspomagane jest przez transmisje prowadzone z trasy pielgrzymki przez Rozgłosnię Archidiecezji Przemyskiej Radio „Fara”, a także za pośrednictwem strony internetowej.

Szczegółowych informacji dotyczących pieszej pielgrzymki udzielają Księża Przewodnicy poszczególnych grup:

- Św. Jacka - ks. Marcin Wilk - Babice, tel. 505728959;
- Św. Kazimierza - ks. Krzysztof Szybiak - Przemyśl Oś. Rycerskie, tel. 609 776 662;
- Św. Józefa Pelczara - ks. Karol Burda - Stubno tel. 502 876 144;
- Św. Brata Alberta - ks. Władysław Dubiel, Pełkinie - Wygarki, tel. 16 622 40 74;
- Św. Rafała Kalinowskiego - ks. Stanisław Mazur - Przeworsk Fara, tel. 783 546 329;
- Św. Urszuli Ledóchowskiej - ks. Mariusz Kilar - Husów, tel. 602 362 511;
- Bł. Marii Ledóchowskiej - ks. Tomasz Podolak - Leżajsk Fara, tel. 881 414 262;
- Św. Andrzeja Boboli - ks. Grzegorz Socha - Sanok Fara, tel. 504 845 576;
- Św. Jana z Dukli - ks. Roman Lorens - Rymanów, tel. 606 807 731;
- Św. Wojciecha - ks. Paweł Dziob - Besko, tel. 697 697 746.

Zapraszamy na pątniczy szlak - „Matko, która nas znasz, z dziećmi swymi bądź...”

+ Adam Szal
Ks. Bp Adam Szal

ks. Jacek Rawski
ks. Jacek Rawski
Dyrektor

ks. Robert Łuc
ks. Robert Łuc
Kwatermistrz

Parafia Przemienienia Pańskiego w Sanoku

z a p r a s z a n a

OGÓLNOPOLSKĄ PIELGRZYMKĘ
AKCJI KATOLICKIEJ

do

Częstochowy

15. czerwca 2013 r. (sobota)

W programie:

9.00 - spotkanie w Katedrze

10.15 – przejście na Jasną Górę i powitanie na Szczycie Jasnogórskim

11.30 – Msza św. na Szczycie Jasnogórskim

pod przewodnictwem i kazaniem Bp. Ignacego Deca, Biskupa Świdnickiego

Oplata od osoby - 65 zł

W pielgrzymce może wziąć udział każda osoba.

Świadczenia: przejazd autokarem, ubezpieczenie NNW.

Wyżywienie: we własnym zakresie

Zbiórka uczestników na „Okęciu” w Sanoku ul. Daszyńskiego.

Wyjazd o godz. 2-giej w nocy. Przewidywany powrót do Sanoka ok. godz. 23.

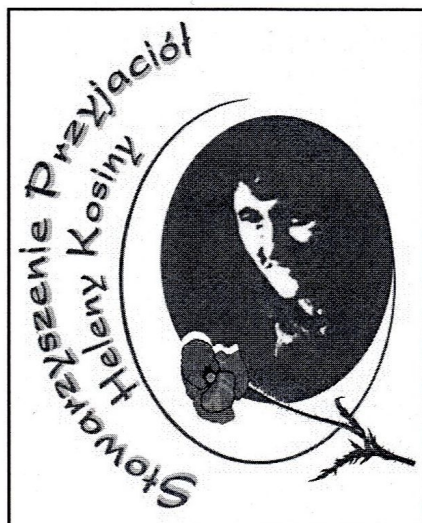

Zapisy w salce „po schodkach”, na plebanii parafii Przemienienia Pańskiego w Sanoku ul. Grzegorza 5, w poniedziałek, środę i czwartek każdego tygodnia, bezpośrednio po Mszy. Św. o godz. 7,30. Przy zapisie należy dostarczyć Pesel uczestnika pielgrzymki i dokonać wpłaty.

Dodatkowe informacje można uzyskać pod tel. nr 13 46 35 750

lub 511 513 465.

Zapraszamy !

Podziękowanie

Zarząd Stowarzyszenia Przyjaciół Heleny Kosiny składa serdeczne podziękowanie wszystkim osobom, które w ubiegłą minioną niedzielę, 19 maja br., wsparły finansowo organizowane przez nas bezpłatne turnusy letniego wypoczynku dla dzieci z rodzin niezamożnych i wielodzietnych w ramach tegorocznej „Słonecznej Przygody 2013”.

Dziękujemy Księdzu Proboszczowi za umożliwienie przedstawicielom naszego Stowarzyszenia przeprowadzenia w tym dniu zbiórki pieniędzy do puszek.

Zebrana przez nas kwota to 1.887,11 złotych.

Bóg zapłać wszystkim Ofiarodawcom!

Z wdzięcznością i ciepłym pozdrowieniem

– zarząd i członkowie Stowarzyszenia Przyjaciół Heleny Kosiny w Sanoku.

Zaproszenie do udziału w Festiwalu Piosenki Religijnej

Zapraszamy młodych artystów do wzięcia udziału w XI Festiwalu Piosenki Religijnej Powiatu Sanockiego. Festiwal odbędzie się w dniach 8-9 czerwca 2013 roku w Klubie Górnika w Sanoku. W pierwszym dniu (sobota), od godziny 9.00 odbędą się kwalifikacje, a w drugim (niedziela), w godzinach 8.00 – 12.00, będzie miał miejsce Finał. W niedzielę o godzinie 12.30 w kościele Farnym pw. Przemienienia Pańskiego będzie odprawiona Msza święta dla wszystkich uczestników, a o godzinie 14.00 odbędzie się Koncert Laureatów.

Zapraszamy do wzięcia udziału w festiwalu zarówno solistów, jak i zespoły, w tym działające przy parafiach. Można się zgłaszać w kancelarii parafii Farnej lub przez internet na mail: grzywnat@wp.pl do dnia 2.06.2012 roku. Regulamin i karta uczestnika są dostępne na stronie internetowej parafii www.fara.sanok.pl.

Telefon kontaktowy:

ks. Tomasz Grzywna tel. 696-473-618

p. Monika Brewczak tel. 609-095-895

Zdjęcia z roku 2012 ks. Tomasz Grzywna

Intencje w tygodniu od 27.05 do 2.06.2013

Poniedziałek – 27.05

6.30 + Andrzej, Maria, Mikołaj (greg.)
7.00 + Piotr (greg.)
7.30 + Adam, Eugenia, Ewa
18.00 1. + Mariusz Rysz
2. + Julia Prokop int. od rodziny Kupisiewiczów
3. + Janina i Stefan Janowicz oraz + Anna Wojciechowska

Wtorek – 28.05.

6.30 + Andrzej, Maria, Mikołaj (greg.)
7.00 + Piotr Chyra (greg.)
7.30 + Aleksandra Bhul
18.00 1. + Adam Borowski 1 r. śm.
2. + Julia Prokop
3. + Tomasz

Środa – 29.05

6.30 + Andrzej, Maria, Mikołaj (greg.)
7.00 + Piotr (greg.)
7.30 dziękczynno – błagalna dla Magdaleny i jej syna Tomasza
18.00 1. + Zbigniew 11 r. śm.
2. + Bernard 15 r. śm.
3. + Julia Prokop

Czwartek - 30.05 Boże Ciało

6.30 + Andrzej, Maria, Mikołaj (koniec greg.)
8.00 + Piotr (greg.)
9.30 + Edward i Cecylia Haduch
11.00 nie ma Mszy św. – procesja
12.30 + Wanda 25 r. śm., Kazimierz i ++ z rodziny
16.00 ++ z rodziny: Zofia, Józefa (f), Władysław Pałasz
18.00 + Zofia, Stanisław, Wojciech Pierożyński

Piątek – 31.05

6.30 ++ Siostry Służebniczki
7.00 + Piotr (greg.)
7.30 + Janina
18.00 1. + Aniela, Romana (f), Władysław
2. dziękczynna za otrzymane łaski
3. + Maria Czerwińska 1 r. śm. oraz + Marian miesiąc po śmierci

Sobota – 1.06

6.30 + Tadeusz Wojtowicz (pocz. greg.)
7.00 + Piotr (greg.)
7.30 + Władysława (f) Polak (pocz. greg.)
18.00 1. O bł. Boże dla Rity i Olgierda
2. o bł. Boże i opiekę Matki Bożej dla dzieci, współmałżonków i rodzin
3. o tryumf NSM od Róż Różańcowych

Niedziela – 2.06

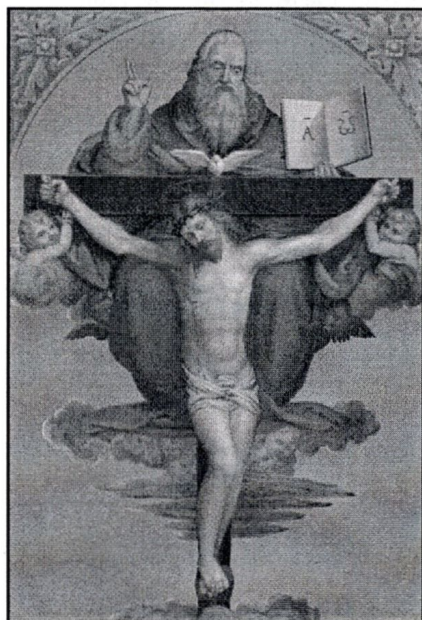
6.30 za parafian
8.00 + Piotr (greg.)
9.30 + Władysława (greg.)
11.00 + Tadeusz Wójtowicz (greg.)
12.30 + Czesława (f) Hydzik 1 r. śm.
16.00 o zdrowie i bł. Boże oraz opiekę Matki Bożej dla członków Róży bł. JP II oraz ich rodzin
18.00 za wszystkich, którzy targnęli się na swoje życie
Płowce: + Antoni i Katarzyna

Uroczystość Trójcy Przenajświętszej – 26.05.2013 r. Ogłoszenia duszpasterskie.

1. Nabożeństwo majowe odprawimy dziś o godzinie 17.30. Modlić się będziemy w intencji wszystkich matek w dniu ich święta. Serdecznie zapraszamy.

2. Dziś kończy się okres Komunii świętej wielkanocnej. Prosimy o częstsze korzystanie z Sakramentu Pokuty i Pojednania, nie tylko raz w roku, aby stale żyć w przyjaźni z Bogiem i ludźmi. Wiemy jak długie są kolejki przed każdym Świętami, którym nierzadko towarzyszy pośpiech i zdenerwowanie czy zdążymy się wyspowiadać. Przypominamy, że spowiadamy każdego dnia, podczas poszczególnych Mszy świętych. Każdego dnia jest okazja do spowiedzi.

3. We czwartek przypada **UROCZYSTOŚĆ NAJŚWIĘTSZEGO CIAŁA I KRWI CHRYSZTUSA** czyli **BOŻE CIAŁO**. O godzinie 10.00, w kościele Ojców Franciszkanów rozpocznie się uroczysta Msza święta koncelebrowana przez Kapłanów Miasta, po której

wyruszy procesja do kościoła Chrystusa Króla. Od wielu już lat w dużych miastach jest tylko jedna procesja eucharystyczna, która powinna jednoczyć wszystkich wierzących. Zachęcamy do udziału w tej Mszy świętej i procesji oraz do godnego w niej uczestnictwa. Starajmy się nie rozmawiać, aby dać świadectwo swojej wiary, uwielbienia i szacunku dla Najświętszego Sakramentu. Do udziału w tej Mszy świętej zapraszamy wszystkich parafian, którzy tylko mogą wziąć udział także i w procesji. Zapraszamy szczególnie dzieci pierwszokomunijne. Prosimy je, aby przyszły w strojach komunijnych. Prosimy także małe dziewczynki do sypania kwiatów, a chłopców do dzwonienia. Prosimy, aby dzieci do sypania kwiatów, przychodziły przez całą oktawę. Procesja odbywać się będzie po wieczornej Mszy świętej i będzie połączona z odśpiewaniem Litanii do NMP, a w czerwcu do Najświętszego Serca Pana Jezusa. Ze względu na trwające prace renowacyjne wokół naszego kościoła, procesja będzie tylko po kościele.

4. W Uroczystość Bożego Ciała po Mszy świętej o godzinie 16.00 odmówimy Litanię loretańską do Matki Najświętszej, a po niej urządzimy procesję po kościele połączoną ze śpiewem pieśni eucharystycznych.

5. W związku z Mszą świętą o godzinie 10:00 w naszym kościele oraz naszym w niej udziale i procesji, nie będzie Mszy świętej tylko o godzinie 11.00. Będzie już Msza święta o godzinie 12:30. Po południu Msze święte pozostają bez zmian.

6. W Stróżach i Płowcach porządek Mszy świętych na Boże Ciało pozostaje bez zmian.

Natomiast za tydzień, w niedzielę, Msza święta w Stróżach zostanie odprawiona o godzinie 9.00, zaś w Płowcach o godzinie 11.00. Będą połączone z procesjami. Na Boże Ciało mieszkańców tych wiosek prosimy na centralne uroczystości.

7. W tym tygodniu przypada pierwsza sobota miesiąca czerwca, co w naszej parafii łączy się z nabożeństwem fatimskim. Zapraszamy czcicieli Matki Bożej Fatimskiej na godzinę 17.15, kiedy to rozpoczniemy modlitwę różańcową, następnie o godzinie 18.00 rozpocznie się Msza święta z kazaniem, a po niej procesja po kościele z Figurą Matki Bożej Fatimskiej. Zapraszamy serdecznie.

8. W najbliższą niedzielę, 2 czerwca, w naszej parafii gościć będziemy ks. proboszcza Michała Błaszkiwicza z Dąbrówki, który poprosi nas o wsparcie finansowe dla budującego się kościoła w Sanoczku. Tamtejsi mieszkańcy wystawili ten kościół i jest już w stanie surowym, ale koszty jego wybudowania przekraczają ich możliwości. Wspomóżmy ich na miarę naszych możliwości, bo przecież Kościół jest jeden.

9. Zarząd Stowarzyszenia Przyjaciół Heleny Kosiny składa serdeczne podziękowania wszystkim osobom, które w ubiegłą niedzielę, 19 maja, wsparły finansowo organizowane przez nich bezpłatne turnusy letniego wypoczynku dla dzieci z rodzin niezamożnych i wielodzietnych w ramach tegorocznej „Słonecznej Przygody 2013”. Zebrano kwotę 1887,11 złotych.

10. Zapraszamy i zachęcamy do lektury prasy katolickiej, jak: „Niedziela” czy „Gość Niedzielny”. Każdy może znaleźć dla siebie coś interesującego.

Redaguje zespół: ks. Andrzej Skiba, ks. Tomasz Grzywina.

Redaktor techniczny: Stanisław Rocha.

Adres redakcji: ul. Grzegorza 5, 38-500 Sanok;

www.fara.sanok.pl oraz **www.esanok.pl/kamery_sanok**

email: farasanok@interia.pl

Zróżła zdjęć: zdjęcia własne i internet.

Wydawca: Parafia Przemienienia Pańskiego w Sanoku **Tel:** 0 13 463 19 98.

Druk: www.drukpiast.com

Góra

Przemienienia